

ΟΜΑΔΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ

Ομιλήτρια Δήμητρα Μπούρα

Η πνευματική απάντηση στην κρίση.

Υπάρχει πάντα κάτι σημαντικό στην θετική πλευρά κάθε μεγάλης καταστροφής ή κρίσης. Η ατομική μας εμπειρία ζωής, αλλά και η συλλογική μας ιστορία, μας διδάσκει πως μπορεί αυτό που κάποτε χαρακτηρήσαμε καταστροφή, να λειτουργήσει στην ζωή μας σαν μοχλός αφύπνισης και καταλύτης μεταμόρφωσης .

Ο πόνος που δημιουργεί η σοβαρή απειλή και το ενδεχόμενο της απώλειας, ή ακόμα ο πόνος που δημιουργεί ή ίδια η απώλεια, έχει την δυνατότητα να διακόψει την ρουτίνα μας. Μπορεί να μας κάνει να σταθούμε και να αναρωτηθούμε, τι είναι αυτό που μας οδήγησε εδώ και ποιός είναι ο τρόπος να το διορθώσουμε. Μπορεί ακόμα να προχωρήσουμε πέρα από μία απλή διόρθωση, σε μία πλήρη αναθεώρηση και έναν συνολικό επαναπροσδιορισμό της προσέγγισής μας ή και ολόκληρης της ζωής μας.

Αυτη η επιλογή μπαίνει μπροστά μας και με την τωρινή παγκόσμια οικονομική κρίση, που προστίθεται στην σοβαρή και επιδεινούμενη οικολογική-περιβαλλοντική κρίση.

Εδώ έχουμε 2 επιλογές. Η πρώτη είναι να κάνουμε μία μικρή διόρθωση, δηλαδή να επιδιώξουμε απλά την επάνοδο στην κατάσταση που υπήρχε ακριβώς πριν από την κρίση, μια κατάσταση, που παρόλες τις δυσλειτουργίες της, ήταν κάτι που είχαμε συνηθίσει και βολευτεί μέσα του.

Η μεγάλη ευκαιρία όμως, είναι η «διόρθωση» να είναι ευρύτερη και συνολικότερη. Να μην προσπαθεί να επαναφέρει σε ισχύ τα ίδια ανεπαρκή συστήματα (απλά βελτιωμένα, με καλύτερους και περισσότερους ελέγχους), αλλά να μπορεί να οδηγήσει την δημιουργία εντελώς νέων σχημάτων . Σχημάτων που δεν επιτρέπουν απλά οριακά την επιβίωση, αλλά **που να υπηρετούν την διατήρηση, την εξέλιξη και την ανύψωση όλης της ζωής.**

Βέβαια η προοπτική αυτής της «διόρθωσης» μας γεμίζει φόβο. Προτιμούμε να συνεχίζουμε να ζούμε ζωές βουβής απελπισίας παρά να αντιμετωπίσουμε το ενδεχόμενο της αλλαγής. Φοβόμαστε ότι θα

χάσουμε τα κεκτημένα, έστω κι αν αυτά σημαίνουν ζωές γεμάτες πράγματα, αλλά χωρίς χαρά, χωρίς αίσθηση σκοπού και πληρότητας.

Δεν σταματούμε μία στιγμή να αναρωτηθούμε: Τι είναι αλήθεια αυτό που προσπαθούμε να διατηρήσουμε; Πόσο όμορφο, λειτουργικό και υποστηρικτικό για τον άνθρωπο είναι το σημερινό σύστημα ζωής που δεν θέλουμε να διαταραχτεί;

Στην Ομάδα της Ανθρωπότητας, πιστεύουμε ότι η κρίση που αντιμετωπίζουμε σήμερα δεν είναι μία οικονομική, ή πολιτική, η κοινωνική κρίση, που αντιμετωπίζεται με την λήψη οικονομικών, πολιτικών και κοινωνικών μόνο μέτρων. Πιστεύουμε ότι είναι μία πνευματική κρίση. Θεωρούμε ότι η ρίζα της βρίσκεται στα πιστεύω και τις ιδέες που έχουμε σχετικά με την ζωή και τον σκοπό της, τον άνθρωπο, την φύση του και την σχέση του με τους άλλους ανθρώπους, με όλα τα όντα και τον πλανήτη. (Η αλλιώς στο επίπεδο της συνειδητότητάς μας)

Ποιές είναι αυτές οι ιδέες και τα πιστεύω (που ορίζουν την τωρινή μας συνειδητότητα) ; Πιστεύουμε ότι είμαστε διαχωρισμένοι ένας από τον άλλο, διαχωρισμένοι από τα υπόλοιπα όντα και τον πλανήτη. Πιστεύουμε, ότι δεν υπάρχουν αρκετά και ότι πρέπει να ανταγωνιζόμαστε για την εξασφάλιση της επάρκειας. Οτι υπάρχουν άνθρωποι και λαοί ανώτεροι και κατώτεροι, τυχεροί και άτυχοι. Οτι η ζωή μας καθορίζεται από τις εξωτερικές συνθήκες, των οποίων είμαστε έρμια, ή θύματα. Οτι είμαστε μόνο μυαλά και υλικά σώματα των οποίων ο θάνατος είναι η μόνη αναπόφευκτη κατάληξη.

Αυτά τα πιστεύω καθορίζουν τις συμπεριφορές και την λειτουργία μας. Μας κάνουν να λειτουργούμε με γνώμονα τον φόβο, τον διαχωρισμό, τον ανταγωνισμό με άλλους ανθρώπους, έθνη και ακόμα με φυσικές πηγές και συστήματα. Μας κάνουν να νοιώθουμε αγωνία και μοναξιά. Μας κάνουν ακόμα να θυσιάζουμε την χαρά της δημιουργίας στο βωμό της ασφαλούς ρουτίνας και μιας προβλέψιμης, πληκτικής, και τοξικής καθημερινότητας. Μας κάνουν να παραδίνουμε την τύχη και την δύναμή μας στα χέρια των ειδικών, της κυβέρνησης, των διεθνών και τοπικών αρχών, των οικονομικών παραγόντων. Μας κάνουμε να περιμένουμε έξωθεν βοήθεια για να εξακολουθήσουμε να παίζουμε τον ρόλο του ανήμπορου θύματος.

Αρχίζουμε τώρα να τα βλέπουμε όλα αυτά. Αρχίζουμε να βλέπουμε ότι η κρίση είναι σαν το σύμπτωμα, είναι αυτό που μας επιτρέπει να δούμε ότι υπάρχει μία βαθύτερη και βαρύτερη ασθένεια. Σκοπός μας δεν είναι να εξαφανίσουμε απλά το σύμπτωμα αλλά να θεραπεύσουμε την ασθένεια, να διορθώσουμε το κακό στην ρίζα του.

Αρχίζουμε ακόμα να βλέπουμε, ότι έχουμε όλοι να παίζουμε ένα ρόλο σε αυτή την «θεραπεία». Αν την αρρώστια δημιουργούν τα δυσλειτουργικά πιστεύω μας, τότε η θεραπεία απαιτεί να υιοθετήσουμε νέα πιστεύω που θα οδηγήσουν σε νέες λειτουργικότερες συμπεριφορές. Αυτό εννοούμε όταν λέμε ότι η κρίση καταδεικνύει ένα πνευματικό πρόβλημα, που καλεί για μία πνευματική λύση. Ο Αινστάιν έλεγε: “Το πρόβλημα που έχει σημερα η ανθρωπότητα δεν μπορεί να επιλυθεί στο ίδιο επίπεδο συνειδητότητας στο οποίο δημιουργήθηκε”, εννοώντας ακριβώς αυτό: Νέα συνειδητότητα (= νέες ιδέες και νέος βαθμό επίγνωσης).

Υπάρχει όμως ένα βασικό βήμα που πρέπει να προηγηθεί κάθε άλλου. Πριν εξετάσουμε τα πιστεύω και τις συμπεριφορές μας, πριν αποφανθούμε τι είναι λειτουργικό και τι όχι,- η μάλλον για να αποφανθούμε τι είναι λειτουργικό και τι όχι- πρέπει να κανουμε ένα πράγμα: **Να αποφασίσουμε ποιός είναι ο μακροπρόθεσμος στόχος μας, τι προσπαθούμε να πετύχουμε συνολικά σαν ανθρωπότητα. Πριν ξεκινήσουμε πρέπει να οραματιστούμε τον τελικό προορισμό μας.**

Θα μπορούσε λόγου χάριν το όραμά μας, ο προορισμός, ο μακροπρόθεσμος στόχος μας να είναι η διατήρηση και η ανύψωση της ζωής κάθε ανθρώπινης ύπαρξης και κάθε πλάσματος στη γη. Θα μπορούσε να είναι η αρμονική συνύπαρξη και συν-δημιουργία, για το σύνολο των ανθρώπων. Θα μπορούσε να είναι η συνειδητή δημιουργία, η χαρά και η αυτό-εκπλήρωση για κάθε άνθρωπο.

Δεν πειράζει αν αυτός ο προορισμός φαίνεται για την ώρα πολύ μακρινός ή αν είναι ένα όνειρο που θα χρειαστούμε χρόνο για να υλοποιήσουμε. Το σημαντικό 1^ο βήμα είναι να τον ορίσουμε ώστε να μπορέσουμε να χαράξουμε την πορεία μας.

Γνωρίζοντας τώρα το που θέλουμε να πάμε, μπορούμε πλέον να αποφασίσουμε το ποιές είναι οι ιδέες, οι αξίες και οι συμπεριφορές που θα μας οδηγήσουν στον προορισμό μας.

Η Ομάδα της Ανθρωπότητας δημιουργήθηκε για να δουλέψει, μαζί με αντίστοιχες ομάδες και κινήματα, για την ανάδυση αυτής της Νέας εκδοχής της Ανθρώπινης Πνευματικότητας, αυτού του νέου σετ ιδεών, που θα φέρει κάτι πολύ μεγαλύτερο από την αντιμετώπιση της κρίσης: Θα φέρει την μεταμόρφωση της εμπειρίας της ζωής στον πλανήτη.

Τι χρειάζεται λοιπόν να κάνουμε;

Τέσσερα Πράγματα που και τα 4 βοηθούν στην αλλαγή του κεντρικού βαθύτερου αίτιου της κρίσης, που είναι η συνειδητότητα μας.

1. Ένα όραμα για την ζωή

...σαν αυτό που αναφέραμε παραπάνω, που όμως πέρα από το γενικό κεντρικό τους μέρος θα έχει συγκεκριμένες αναφορές στο πως θα εκφράζεται σε κάθε τομέα της κοινωνικής ζωής και λειτουργίας:

στην πολιτική και στην ενημέρωση, στην επιχειρηματικότητα και στην οικονομία, στην εκπαίδευση και στον πολιτισμό κλπ.

*Μπορεί να τολμήσουμε να οραματιστούμε **μία Εκπαίδευση που να μαθαίνει στους ανθρώπους πως να γίνουν συνειδητοί δημιουργοί των ονείρων και της ευημερίας τους. Οικονομία και Επιχειρηματική δραστηριότητα που να ορίζει το κέρδος με έναν ευρύ και ολιστικό τρόπο, λαμβάνοντας υπόψη μετόχους, εργαζόμενους, περιβάλλον και κοινωνία. Υπάρχουν ήδη τέτοιες επιχειρήσεις στον πλανήτη. Μέσα Ενημέρωσης που να προβάλλουν παραδείγματα του λειτουργικού τρόπου ατομικής και συλλογικής ύπαρξης, απλώνοντας την ενημέρωση και την έμπνευση σε μεγάλα κομμάτια του πληθυσμού. Υπάρχουν ήδη τέτοια κανάλια και ραδιόφωνα . Ακόμα και θρησκείες, που να ξεφεύγουν από τον περιορισμό της στενής οπτικής της αντιπαλότητας και της διεκδίκησης της αποκλειστικής γνώσης της αλήθειας. Που αντί για αυτό να βοηθούν την καλύτερη κατανόηση των κοινών βαθύτερων παγκόσμιων αληθειών της ζωής και να πρωτοστατούν στην δημιουργία της εμπειρίας της ενότητας.***

Σήμερα υπάρχει ένα τέτοιο όραμα από πολλά κινήματα απλών ανθρώπων. Η Ομάδα της Ανθρωπότητας είναι ένα από αυτά. Το θέμα είναι το όραμα αυτό να γίνει ευρέως γνωστό, δίνοντας προοπτική και προορισμό στην δράση των ανθρώπων. Ένας προορισμός μου εμπνέει και κινητοποιεί, είναι το απόλυτο προαπαιτούμενο κάθε δράσης, και αυτό που λείπει ιδιαίτερα αυτή την εποχή.

2. Εκπαίδευση: Προσφέρουμε πληροφορίες για τις νέες ιδέες,- ή μάλλον την νέα κατανόηση των αιώνιων αληθειών-, σχετικά με την φύση και τον σκοπό του ανθρώπου και της ζωής στον φυσικό κόσμο, και σχετικά με την διαδικασία της ατομικής και συλλογικής συνειδητής δημιουργίας. Προσφέρουμε ακόμα **έμπνευση για την εφαρμογή αυτών των νέων ιδεών στην ζωή του καθενός**, μέσα από το μοίρασμα των εμπειριών μας και την αλληλο-υποστήριξη στο ταξίδι της προσωπικής μας μεταμόρφωσης. **Αυτό μπορεί να γίνει, - και ήδη γίνεται σε ένα βαθμό - μέσα από βιβλία, ομάδες μελέτης και στήριξης, σεμινάρια κλπ.**

Το θέμα είναι η επέκταση αυτής της δράσης , να γίνει μέσα από την κεντρική εκπαίδευση και από τα ΜΜΕ , ώστε να καλύψει περισσότερους ανθρώπους.

3. **Δράσεις πνευματικού ακτιβισμού:** Εδώ μιλάμε για άνοιγμα διαλόγου και δράσεων με στόχο την εμπέδωση και την εφαρμογή του νέου οράματος και των νέων ιδεών σε όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής. Επιχειρήσεις, πολιτική, εκπαίδευση, πολιτισμό κλπ. Πάρετε μέρος ή ξεκινήστε αυτό τον διάλογο στον χώρο που υπηρετείτε.

4. **«Ενεργειακή» βοήθεια του συνόλου.** Όπως ξέρουμε, ο κόσμος ζει σε ένα κυρίαρχο πεδίο χαμηλών δονήσεων που προέρχονται από τα συναισθήματα φόβου, αγωνίας, πόνου, ανησυχίας και άγχους που εκπέμπει ασυνείδητα η πλειοψηφία των ανθρώπων. Ας σκεφτούμε τον **Νόμο της Έλξης, που διέπει την ατομική και την συλλογική δημιουργία.** Μέ βάση αυτό τον Νόμο, το όμοιο έλκει το όμοιο, άρα **αρνητικές εκπομπές δονήσεων από αρνητικές σκέψεις και συναισθήματα από μεγάλα μέρη του πληθυσμού, θα έλξουν περισσότερες δύσκολες και δυσμενείς συνθήκες.** Όλα αυτά τα αρνητικά συναισθήματα, το μόνο που μπορούν να δημιουργήσουν είναι περισσότερο χάος
Εχοντας την γνώση και την εμπειρία, **η ευθύνη μας είναι να βοηθήσουμε κι αυτό μπορούμε να το κάνουμε ατομικά και συλλογικά.**

**Ατομικά κρατώντας την δόνησή μας υψηλή, και την προσοχή μας στραμμένη σε αυτό που προσπαθούμε να επιτύχουμε.
Συλλογικά, με συνδυσασμένη, συντονισμένη εστίαση σε αυτό που θέλουμε να πετύχουμε, δηλαδή μιάς ζωής γαλήνης και αρμονίας βασισμένης στην ευρεία συνειδητότητα της ενότητάς μας.**

Μπορείτε αν θέλετε να κλείσετε τα μάτια σας για λίγο και να οραματιστείτε μαζί μας...

Οραματιζόμαστε,

Μία κοινωνία που να λειτουργεί με την διαφάνεια και την δικαιοσύνη που υπαγορεύει η συνειδητοποίηση της ενότητας.

Μία κοινωνία που να εστιάζεται σε ότι λειτουργεί και όχι μόνο στο αρνητικό. Που αξιοποιεί την δημιουργική δύναμη και αναγνωρίζει την συμβολή κάθε μονάδας και ομάδας. Που δεν ψάχνει να εντοπίσει αδυναμίες και ελλείψεις, που δεν επικρίνει και βάζει λεζάντες, αλλά

συνδυάζει με αγάπη και συμπληρώνει τις δυνατότητες των μελών της. Που ενθαρρύνει τον καθένα να γίνει ο καλύτερος που μπορεί. Που προσφέρει στήριξη και αγάπη, που περιβάλλει με στοργή και θεραπεύει, αντί να αποκλείει και να στέλνει στο περιθώριο. Που αναγνωρίζει σε όλους το δικαίωμα στην ζωή, στην ελεύθερη ύπαρξη και στην δημιουργία.

Όποιος επιθυμεί, μπορεί να ενώσει μαζί μας την πρόθεση και την ενέργειά του!

**Με αγάπη και ελπίδα
Για την Ομάδα της Ανθρωπότητας
Σας ευχαριστώ**